

Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (H. Jensen), som i saa meget vare enige i Kritikken, men som dog alligevel i skøn Enighed omfavnede hinanden og vare enige om, at vi burde have Loven. Det lader jeg nu staa hen.

Men naar jeg takker Forslagsstillerne, er det af to Grunde. Den første er den, at der er en Klasse Bestillingsmænd, som jeg haaber kommer med her, men som har været nær ved at være fuldstændig glemt. Det er en Klasse Bestillingsmænd, som kun et Par Rigsdagsmænd i denne Sal have i deres Valgkredse, og det er Grænsegendarmeriet. Der er faa Bestillingsmænd, som ere saa uheldigt stillede som Grænsegendarmeriet. Det er et Korps, som er Toldpoliti og ligger under Finansministeriet, men som er fuldstændig militært organiseret, og de militære Love gælde i den Grad for dem, at de ikke have Lov til som andre Statsborgere eller Bestillingsmænd at gaa hen og gifte sig, men de maa have Tilladelse dertil af deres foresatte. Kort sagt, dette lille Korps er fuldstændig militært organiseret. Nu er Forholdet med dette Korps, som dog ikke bestaar af saa faa Medlemmer, det, at deres Lønningslov er af 1854. De have ganske vist i 1875 faaet et lille Tillæg paa 15 pCt., men ellers er deres Lønningslov af 1854. Nu er det oplyst for mig, at der igennem Generaldirektoratet for Skattevæsenet i November eller December Maaned er indkommet en Anmodning til Finansministeriet om at forelægge for Rigsdagen et Forslag til Forbedring af disse Folks Kaar, og jeg vil tillade mig paa disse Folks Vegne her over for den ærede Finansminister at lyse efter, hvor dette Forslag er blevet af, og om det er naaet saa vidt, at det er kommet fra Generaldirektoratet til Finansministeriet, thi det kan jo være, at det ikke er det, og saa er den ærede Minister for saa vidt sagesløs. Men i alt Fald er Forholdet det, at denne Klasse Medborgere trænger i højeste Grad til, at der bliver taget Hensyn til dem, og derfor glæder jeg mig for det første over, at der dog ved dette Forslag bliver gjort en lille Smule for disse Grænsegendarmere.

Den anden Grund til, at jeg føler mig saa glad ved, at dette Forslag er kommet frem og, som jeg haaber, maa blive gennemført i denne Samling, er Hensynet til det saa bekendte Andragende fra Jernbanefunktionærerne, under hvis Behandling vi i Fjor havde en livlig Forhandling her i Salen med et Medlem af Finansudvalget. Vi andre 14 stode jo paa et Standpunkt, og

dette ene Medlem stod paa et andet. Han var den, der var Indbringer af Andragendet, men han havde ikke sørget for, at dette Andragende formelt var i Orden. Jeg var Ordfører i denne Sag ikke alene for det Parti, jeg selv tilhører, men ogsaa de andre Partier, baade det forhandlende Venstre og Højre, vare enige med os, og vi vilde navnlig inderlig gerne være med til at hjælpe disse Jernbanefunktionærer. Det var slet ikke, fordi vi ikke vilde hjælpe dem, at vi ikke vilde være med til at henvise Andragendet, men naar vi ikke kunde være med til det, var det dels af formelle Grunde og dels ogsaa af den Grund, at vi mente, at Jernbanekommissionen dog en Gang maatte blive færdig saaledes, at vi en Gang kunde faa en almindelig Generallønningsforbedring af disse lavt lønnede Funktionærers Kaar. Det var disse 14 andre Medlemmers virkelige Standpunkt, og det hævdede jeg paa deres Vegne her i Salen. Nu har det til vor Sorg vist sig, at denne Jernbanekommission ikke er bleven færdig. Vi havde ventet, at den var bleven færdig til Efteraaret, og at vi allerede i denne Samling kunde have faaet denne Sag ordnet. Det har nu vist sig, at den ikke er bleven det. Der er mange om Skylden og flere om Skaden, som den gamle, gode Sang siger, men Jernbanembedsmændene kunne dog i alt Fald ikke gøre for, at Kommissionen ikke kan blive færdig, hvad nu end Grunden er. Da vi nu alle have været enige om, at de lavere lønnede Jernbanefunktionærers personlige Arbejde i højeste Grad er steget ved den uhyre Udvikling af vor Trafik, og at deres Forhold, baade hvad det ene og det andet angaar, i økonomisk Henseende ere blevne ringere, end de vare for nogle Aar tilbage, saa siger jeg, at jeg er i højeste Grad glad ved, at vi dog ikke slutte denne Samling, uden at disse lavere lønnede Jernbanefunktionærer dog faa et lille Tilskud i de knappe Tider. Og selv om der bliver nogle, der maa finde sig i ikke at faa mere, saa haabe vi jo paa, at denne Jernbanekommission en Gang bliver færdig, saaledes at vi kunne faa en almindelig Lønningslov. Af disse to Grunde er jeg meget glad ved og taknemmelig over for Forslagsstillerne for, at de ere komne med Forslaget, og jeg er fuldstændig enig med enhver af Talerne her, som have endt med at sige: Lad os nu lade alle Stridigheder, Anstalter og Ønsker, som hver især kunde have, ligge, og lad os nu dog i alt Fald se i de faa Dage, vi have tilbage af Samlingen, at faa gennemført dette Lovforslag, som der er